

[POGANIAK *sb m*

G pl pog(a)niák(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto pogania zwierzęta pociągowe: woły a. konie: dla której [rolej] sprawowania pługów 7 domowych chowają. Także płużników 7, poganiaków 7 LustrMalb II 34.

Cf **POGANIACZ**

LWil